

عنوان مقاله:

واکاوی عناصر ساختاری و دستوری مقالات شمس تبریزی با رویکردی بر نقد ادبی پست مدرن

محل انتشار:

پژوهشنامه نقد ادبی و بلاغت، دوره 7، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مریم السادات سنگی - دانش آموخته دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

رضا اشرف زاده - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی مشهد

خلاصه مقاله:

در مقاله حاضر، کوشیده ایم با تحلیل عناصر ساختاری و دستوری متن مقالات شمس و با رهیافت های معنی شناسانه (سمانتیک: Semantic) خواننده را به خوانشی نو و دگرگونه از این اثر سترگ فراخوانیم. همچنان که مطالعات ساختاری نشان می دهد که انواع ادبی از الگوهای نحوی و دستوری معینی پیروی می کنند. وجوه فعل و انواع اسم و ضمیر، تاثیرات معنی شناسانه خاصی در زبان دارند. بدین ترتیب، می بینیم که شمس چگونه با استفاده از فنون مختلف حذف، فاصله گذاری و بهره بردن از ابزارهایی همچون وارونه سازی معنا، ایجاد ساخت های رمزگونه و ورود به قلمروی مجاز، توسعه در نظریه تشابه ایجاد کرد که منجر به عدم تعین و عدم قطعیت و ابهام در کاربرد کلمه شد و می بینیم که چگونه در این حالت، زبان از جنبه ایضاحی خود می کاهد تا بتواند حالتی افراطی و پیشرو (آوانگارد) پیدا کند.

کلمات کلیدی:

مقالات شمس، نشانه شناسی، فرازبان، مطالعات ساختاری و دستوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1321739>

